

KUSTI VILKUNAN PAKINA KOSKELAN METSÄSÄTYSSEURAN JAHTIKAUDEN PÄÄTTÄNEISSÄ PEIJAISSA

Päivänä muutamana Paavo mua muistutti, peijaisetkin tarttis pitää, vaan ohjelmata ei oo mitään. Ajattelin, että ronikan, jos tehä voisi, siihen jo parannusta toisi. Voihan tästä tulla nolla, vaan parempaan ei riitä polla.

Kesä kerkes syksyyn asti, silloin alkoi oiva jahti. Syyskuu peltopyynnin toi, silloin vielä ei pillit soi. Ojalasta paistit olivat, kun mullikoilla kellot soivat.

Pahnoilla kun Paavolla uni, niin hirvimullit syömään tuli. Sattumoisin Paavo heräs, taskustansa paukut keräs. Ampuukohan Paavo — miksi, Heikki juoksi kaveriksi. Paavo Heikin huusi apuun, juokse kotiin puukon hakuun. Näin sitten päättyi touhu siellä, nyt oltiinki jo kotitiellä.

Tahkonevallakin jatkui jahti, ladon nurkalla seisoi Ahti. Kaiketinkin vettä heitti, kun hirvilauma pellon peitti. Miten saisin pyssyn tuolta, siitä kantoi nyt Ahti huolta. Latoon kun oli pyssy jäänyt, kuinka takaisinkaan käännyt

Sitten oltiinkin jo lokakuussa, hirvisoppa maistui suussa. Tarkastettiin kaikki kortit, että aukeavatko jahtiportit. Suuntana oli Pajukoski, kaikki innostusta hohti. Toiset aloitti Kauhalasta, sielläkös se lysti vasta. Siellä meillä on oma tupa, missä myöskin oma lupa. Aamulla, kun heräät siellä, luonnon rauhaa tunnet vielä. Mutta häkä, jos vain häiritseepi, olo onmpi oudonlainen.

Niin sitten jatkuu jahti, aivan marraskuun loppuun asti. Koiratkin on koittaneet, hirviä saada satimeen. Hirviemo viisas suoja, hyvä onmpi vasan suoja. Vasojen saanti olikin huoli, kaatamatta jäikin puoli. Isäntänä on ollut Martti, joka neuvot antaa ja hommat jakaa. Varaisännät Reijo ja Markku, jotka isännän neuvot huoltaa ja takaa. Vielä yksi juttu tuli muistaa, kun hirven ampuminen meni pieleen. Hirvi säikähti, että mikä siinä rysähti, kun Pauli lavan kanssa alas tulla jysähti. Kaikenlaista siellä jahdissa sattuu, kengät likoaa ja housut kastuu. Näin vain toivotan teille ruokahalua hyvää, syökää, maha täyttyy — hengittäkää syvään.